

1139.

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
ELEKTRONSKIM MEDIJIMA

Proglašavam, **Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o elektronskim medijima**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na Desetoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2016. godini, dana 30. jula 2016. godine.

Broj: 01-836/2

Podgorica, 8. avgusta 2016. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na Desetoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2016. godini, dana 30. jula 2016. godine, donijela je

Z A K O N
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ELEKTRONSKIM MEDIJIMA

Član 1

U Zakonu o elektronskim medijima („Službeni list CG”, br. 46/10, 53/11 i 6/13), u članu 3 poslije tačke 6 dodaje se nova tačka koja glasi:

„6a) primjene pravila o državnoj pomoći za javne radio-difuzne usluge;“.

Član 2

Član 5 mijenja se i glasi:

„Crna Gora obezbjeđuje slobodu prijema i na svojoj teritoriji ne ograničava reemitovanje audiovizuelnih medijskih usluga iz država članica Evropske unije i drugih evropskih država.

Crna Gora može privremeno odstupiti od stava 1 ovog člana samo u slučajevima propisanim ovim zakonom.“

Član 3

U članu 8 stav 1 tačka 15 mijenja se i glasi:

„15) Prikrivena komercijalna audiovizuelna komunikacija je predstavljanje riječima ili slikama robe, usluga, imena, zaštitnog znaka ili aktivnosti proizvođača roba ili pružaoca usluga u radijskim i/ili TV programima kada je cilj takvog predstavljanja oglašavanje i moglo bi dovesti javnost u zabludu u vezi sa njegovom prirodom. Takvo se predstavljanje naročito smatra namjernim ako je izvršeno u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu;“.

Član 4

U članu 48 stav 2 mijenja se i glasi:

„(2) AVM uslugom se ne smije podsticati mržnja ili diskriminacija po osnovu rase, etničke pripadnosti, boje kože, pola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog

položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosne dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta ili polne orijentacije.“

Član 5

U članu 54 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Imalac odobrenja za emitovanje može biti pravno ili fizičko lice koje je registrovano kod nadležnog organa za obavljanje djelatnosti proizvodnje i emitovanja radijskog ili televizijskog programa.“

Član 6

Član 65 mijenja se i glasi:

„(1) Sopstvenom produkcijom smatraju se informativne, kulturno-umjetničke, muzičke, sportske i druge emisije, kao i drugi izvorno proizvedeni programski sadržaji čiji je proizvođač emiter ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun.

(2) U sopstvenu produkciju ubrajaju se premijere i prve reprize.

(3) Repriziranje radijskih ili televizijskih programskih sadržaja mora biti jasno označeno.

(4) Oglasi i telešoping ne smatraju se programskim sadržajima nastalim u sopstvenoj produkciji.

(5) Emiter je obavezan da dostavi na zahtjev nadležnog organa Agencije dokaze o sopstvenoj produkciji podnošenjem ugovora o licenci, otkupu formata, bilateralnoj i multilateralnoj koprodukciji, kao i stavljanjem na uvid podataka o izvršenju finansijskih obaveza emitera u tim poslovima.

(6) Emiteru koji na zahtjev Agencije ne dostavi valjane dokaze o sopstvenoj produkciji i koprodukciji oduzeće se odobrenje za emitovanje.

(7) Bliže uslove za određivanje programskih sadržaja koji se smatraju sopstvenom produkcijom propisuje Savjet.“

Član 7

U članu 66 stav 1 riječi: „u javnom interesu“, brišu se.

Član 8

U članu 67 stav 1 riječi: „u javnom interesu“, brišu se.

Član 9

U članu 72 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Status neprofitnog emitera, u skladu sa ovim zakonom, utvrđuje se prilikom dodjele prava na emitovanje.“

Član 10

Član 74 mijenja se i glasi:

„Pružanje javnih usluga

Član 74

(1) Javni emiteri su dužni da pružaju javne usluge proizvodnje i emitovanja radijskih i/ili televizijskih programa sa informativnim, kulturnim, umjetničkim, obrazovnim, naučnim, dječjim, zabavnim, sportskim i drugim programskim sadržajima, kojima se obezbjeđuje ostvarivanje prava i interesa građana i drugih subjekata u oblasti informisanja.

(2) Javna usluga, u smislu ovog zakona, znači:

1) samostalna i nezavisna proizvodnja, uređivanje i emitovanje programa koji nijesu u službi političkih, ekonomskih ili drugih centara moći;

2) objektivno i pravovremeno informisanje javnosti o političkim, privrednim, kulturnim, obrazovnim, naučnim, sportskim i drugim značajnim događajima i pojavama u zemlji i inostranstvu;

3) proizvodnja i emitovanje programa namijenjenih različitim segmentima društva, bez diskriminacije, posebno vodeći računa o specifičnim društvenim grupama kao što su djeca i omladina, pripadnici manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica, osobe sa invaliditetom, socijalno i zdravstveno ugroženi i sl.;

4) njegovanje kulture javnih komunikacija i jezičkih standarda;

5) proizvodnja i emitovanje programa koji izražavaju nacionalni i kulturni identitet Crne Gore i kulturni i etnički identitet manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica;

6) proizvodnja i emitovanje programa na jezicima manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica na područjima na kojima žive;

7) u vrijeme predizborne kampanje, na osnovu posebnih pravila, obezbjeđivanje ravnopravnog predstavljanja političkih stranaka, koalicija i kandidata koji imaju prihvaćene kandidature i izborne liste;

8) međusobna saradnja i razmjena programskih sadržaja koji su od interesa za građane Crne Gore.”

Član 11

Poslije člana 74 dodaje se novi član koji glasi:

„Pružanje komercijalnih audiovizuelnih usluga

Član 74a

(1) Pored javnih usluga iz člana 74 ovog zakona, javni emiter može da obavlja i komercijalne audio i audiovizuelne usluge, i to:

1) prodaju programa za reklamne poruke i druge audiovizuelne komunikacije;

2) plasman proizvoda;

3) sponzorstvo;

4) telešoping.

(2) Obavljanje usluga iz stava 1 ovog člana mora da bude odvojeno od pružanja javnih usluga iz člana 74 ovog zakona.“

Član 12

U članu 76 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Javni emiteri stižu prihode iz budžeta Crne Gore, odnosno budžeta jedinice lokalne samouprave i drugih izvora, u skladu sa zakonom i osnivačkim aktom.”

Stav 4 mijenja se i glasi:

„(4) Vlada, odnosno jedinica lokalne samouprave i javni emiter ugovorom uređuju međusobna prava i obaveze u vezi sa korišćenjem budžetskih sredstava iz st. 1, 2 i 3 ovog člana koja moraju da budu definisana u ugovoru, na način koji odgovara stvarnim troškovima potrebnim za realizaciju obaveza iz ovog člana i člana 74 ovog zakona.“

U stavu 5 riječi: „iz st. 2 i 3“ zamjenjuju se riječima: „iz st. 1, 2 i 3“.

Član 13

Poslije člana 76 dodaje se pet novih članova koji glase:

„Ugovor o pružanju javnih usluga

Član 76a

(1) Javne usluge iz člana 74 ovog zakona, kao i visina sredstava i izvori za njihovo finansiranje, utvrđuju se ugovorom između Vlade i nacionalnog javnog emitera, odnosno jedinice lokalne samouprave i lokalnog javnog emitera (u daljem tekstu: Ugovor).

(2) Ugovor se zaključuje na period od tri godine, u skladu sa smjernicama makroekonomske i fiskalne politike, kod nacionalnog javnog emitera, i u skladu sa budžetskim planovima i projekcijama kod lokalnih javnih emitera.

(3) Prije zaključivanja Ugovora, javni emiter je dužan da pripremi predlog programskih obaveza za ugovorni period i o njemu sprovede javnu raspravu u trajanju od 45 dana, kako bi se javnost izjasnila o tome ispunjavaju li predložene programske obaveze kriterijume propisane članom 74 ovog zakona.

(4) Ugovorom se utvrđuje vrsta i obim svih javnih usluga koje javni emiter pruža, u smislu člana 74 ovog zakona.

(5) Pored programskih obaveza utvrđenih članom 74 ovog zakona, Ugovorom se definišu programski sadržaji namijenjeni razvoju nauke, obrazovanja i kulture, informisanju lica oštećenog sluha i vida, kao i programski sadržaji na albanskom jeziku i jezicima pripadnika manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica, koji su propisani u članu 76 ovog zakona.

(6) Iznos sredstava za pružanje javnih usluga utvrđen Ugovorom, ne smije prelaziti neto troškove neophodne za pružanje tih usluga, uzimajući u obzir druge direktne ili indirektno prihode koji proizilaze iz pružanja tih usluga. Pri utvrđivanju neto troškova pružanja javnih usluga uzima se u obzir neto korist svih komercijalnih audiovizuelnih usluga vezanih uz te usluge.

(7) Predlog ugovora, nacionalni javni emiter je dužan da dostavi Vladi, odnosno lokalni javni emiter jedinici lokalne samouprave, najkasnije šest mjeseci prije isteka važećeg Ugovora.

(8) Javni emiter je dužan da, na osnovu Ugovora, izradi i donese svake godine, a najkasnije do 31. decembra tekuće za sljedeću godinu, program rada i finansijski plan, kojima će se utvrditi aktivnosti i programske obaveze, kao i potrebna finansijska sredstva za njihovu realizaciju.

(9) Ukoliko se Ugovor mijenja zbog programskih obaveza javnih emitera, potrebno je sprovesti postupak u skladu sa stavom 3 ovog člana.

(10) Javni emiter je dužan da ugovor o pružanju javnih usluga i njegovu izmjenu dostavi nezavisnom regulatornom organu za oblast elektronskih medija, najkasnije 15 dana od dana njegovog zaključenja.

Sadržaj Ugovora

Član 76b

(1) Ugovor sadrži javne usluge koje je javni emiter dužan da pruža u ugovorenom vremenskom periodu, njihovu vrstu, svrhu, programsku osnovu i broj televizijskih i radijskih programa, internet stranica i portala i uslove za pružanje drugih javnih usluga uzimajući u obzir potrebe javnosti i tehnološki razvoj elektronskih medija.

(2) Ugovorom se utvrđuje finansiranje javnih usluga javnog emitera po godinama i izvorima, sa prikazom troškova po godinama i vrstama, kao i ovlašćenja i obaveze organa javnog emitera u odnosu na upravljanje ukupnim sredstvima predviđenim za sprovođenje Ugovora i izvještavanje o njegovom sprovođenju.

(3) Odredbe Ugovora kojima se utvrđuje finansiranje u smislu stava 2 ovog člana moraju da budu u skladu sa pravilima o državnoj pomoći za javne radio-difuzne usluge.

Uvođenje novih usluga

Član 76c

(1) Javni emiter može da uvodi značajno nove audiovizuelne usluge na novim platformama za distribuciju koje su namijenjene široj javnosti, pod uslovom da iste

zadovoljavaju demokratske, socijalne i kulturne potrebe društva i ne dovode do neproporcionalnih posljedica na tržištu koje nijesu nužne za ispunjavanje funkcije javne usluge.

(2) Značajno novom audiovizuelnom uslugom, u smislu stava 1 ovog člana, smatra se usluga koja se prvi put pruža i bitno se razlikuje od usluga koje pruža, kao i usluga koja je u velikoj mjeri izmijenjena u pogledu njenog sadržaja, tehničke pripremljenosti, pristupa i ciljne grupe kojoj je namijenjena.

(3) Predlog za uvođenje značajno nove audiovizuelne usluge ili više takvih usluga mora da sadrži tačan opis usluga i opravdanost njihovog uvođenja, ciljnu grupu na koju se usluge odnose, troškove vršenja usluga i ocjenu mogućih uticaja na konkurentnost na tržištu. O uvođenju značajno nove audiovizuelne usluge ili više takvih usluga odlučuje Savjet javnog emitera koji je dužan da utvrdi izvore finansiranja značajno nove usluge, odnosno predloži osnivaču izmjenu postojećeg Ugovora, po procedurama predviđenim za njegovo zaključivanje.

(4) Savjet javnog emitera dužan je da prije uvođenja značajno novih audiovizuelnih usluga sprovede javni test vrijednosti, odnosno napravi analizu ispunjenosti kriterijuma: uticaj nove audiovizuelne usluge na tržište; finansijski aspekt uvođenja nove audiovizuelne usluge; u kojoj mjeri nova usluga utiče na javnog emitera i trajanje nove usluge.

(5) Savjet javnog emitera dužan je da o uvođenju značajno novih audiovizuelnih usluga sprovede javnu raspravu u trajanju od 45 dana u cilju prikupljanja svih relevantnih podataka potrebnih za donošenje odluke o uvođenju novih usluga.

(6) Savjet javnog emitera dužan je da, prije uvođenja značajno novih audiovizuelnih usluga, pribavi mišljenje nezavisnog regulatora za oblast elektronskih medija o uticaju značajno novih usluga na tržište elektronskih medija.

Odvojeno računovodstvo

Član 76č

Javni emiter je dužan da vodi odvojeno računovodstvo za pružanje javnih usluga od obavljanja komercijalnih audio ili audiovizuelnih usluga.

Unakrsno subvencioniranje

Član 76ć

(1) Javni emiter ne smije da koristi sredstva iz budžeta Crne Gore, odnosno budžeta jedinice lokalne samouprave, za finansiranje komercijalnih audiovizuelnih usluga (unakrsno subvencioniranje).

(2) Ukoliko javni emiter postupi suprotno stavu 1 ovog člana, Savjet javnog emitera će naložiti povraćaj nezakonito utrošenih sredstava i njihovo isključivo korišćenje za obavljanje djelatnosti pružanja javnih usluga, u skladu sa ovim zakonom. Povraćaj nezakonito utrošenih sredstava nacionalnog javnog emitera obavlja se uplatom na račun budžeta Crne Gore, a povraćaj nezakonito utrošenih sredstava lokalnog javnog emitera na račun budžeta jedinice lokalne samouprave.

(3) Sredstva koja se ne utroše za djelatnost pružanja javnih usluga, u skladu sa Ugovorom iz člana 76a ovog zakona, a prelaze iznos od 10%, uplaćuju se na račun budžeta Crne Gore odnosno budžeta jedinice lokalne samouprave.

(4) Ukoliko sredstva iz stava 3 ovog člana, tri godine prelaze iznos od 10%, Vlada i nacionalni javni emiter odnosno jedinica lokalne samouprave i lokalni javni emiter će revidirati metodologiju obračuna sredstava za usluge koje su predmet Ugovora.”

Član 14

U članu 79 stav 2 mijenja se i glasi:

„(2) Javni emiteri su oslobođeni obaveze plaćanja naknade po osnovu odobrenja za emitovanje, u dijelu koji se odnosi na pružanje javnih usluga.“

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„(3) Javni emiteri su u obavezi da plaćaju dio naknade po osnovu odobrenja za emitovanje koji se odnosi na obavljanje komercijalnih djelatnosti.“

Član 15

Član 81 mijenja se i glasi:

„Imalac odobrenja za pružanje AVM usluga na zahtjev može biti pravno ili fizičko lice koje je registrovano kod nadležnog organa za obavljanje djelatnosti telekomunikacija.“

Član 16

U članu 85 stav 3 tačka 2 mijenja se i glasi:

„(2) Promovisanje mržnje ili diskriminacije po osnovu pola, rase, nacionalne pripadnosti, vjere ili uvjerenja, invalidnosti, godina starosti ili seksualne orijentacije;“.

Član 17

U članu 89 poslije stava 8 dodaje se novi stav koji glasi:

„(9) Prenos televizijskih filmova, kinematografskih ostvarenja i informativnih programa može biti prekinut televizijskim oglašavanjem i/ili telešopingom jednom u 30 minuta.“

Član 18

Član 102 mijenja se i glasi:

„(1) Agencija izdaje odobrenje za emitovanje na osnovu zahtjeva koji podnosi:

1) pravno ili fizičko lice koje je registrovano kod nadležnog organa za obavljanje djelatnosti emitovanja radijskog ili televizijskog programa i koje namjerava da za emitovanje tog programa koristi elektronske komunikacione mreže bez upotrebe radio-difuznih frekvencija;

2) javni emiter.

(2) Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se sljedeća dokumentacija:

1) važeći dokaz o upisu u registar nadležnog organa za obavljanje djelatnosti emitovanja radijskog ili televizijskog programa;

2) ovjerena kopija osnivačkog akta i statuta;

3) šematski prikaz organizacije i sistematizacije poslova kojom podnosilac prijave namjerava da obezbijedi tehničke i programske zahtjeve za proizvodnju i emitovanje programa;

4) programska osnova sa podacima o obimu i strukturi programskih sadržaja (raznovrsnost, učešće sopstvene proizvodnje, evropskih audiovizuelnih radova, nezavisne produkcije) i identifikacionim znakom;

5) dokaz da se pred nadležnim sudom ne vodi postupak protiv pravnog lica podnosioca prijave, odnosno protiv odgovornog lica podnosioca prijave za djelo zloupotrebe službenih ovlašćenja ili krivičnih djela u privredi ili za djela za koja je zapriječena kazna zatvora;

6) projekat studijske tehnike.

(3) Dokumentacija koja se odnosi na tačke 1 do 5 iz stava 2 ovog člana, objavljuje se na web sajtu Agencije.

(4) O zahtjevu za dodjelu prava na emitovanje iz st. 1 i 2 ovog člana odlučuje direktor Agencije rješenjem koje donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(5) Protiv rješenja iz stava 4 ovog člana dozvoljena je žalba Savjetu, u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja.

(6) O žalbi iz stava 5 ovog člana odlučuje Savjet rješenjem, u roku od 15 dana od dana prijema žalbe.

(7) Rješenje Savjeta iz stava 6 ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.“

Član 19

Član 104 mijenja se i glasi:

„(1) Odobrenje za emitovanje obavezno sadrži podatke o:

- 1) imaću odobrenja;
- 2) nazivu radijskog ili televizijskog programa;
- 3) strukturi programa i drugim programskim obavezama u skladu sa podnesenom prijavom na javni konkurs ili zahtjevom za izdavanje odobrenja;
- 4) vrsti elektronskih komunikacionih mreža za distribuciju radijskog i/ili televizijskog programa;

5) dodijeljenim radio-difuznim frekvencijama, na osnovu javnog konkursa, kada se za pružanje AVM usluge radijskih i/ili televizijskih programa koriste analogni radio-difuzni sistemi;

6) pristupu ponuđača AVM usluga prenosnim kapacitetima zasebnih radijskih ili televizijskih programa unutar multipleksa, kada se za pružanje AVM usluge radijskih i/ili televizijskih programa koriste digitalni radio-difuzni sistemi;

7) identifikacionom znaku radijskog ili televizijskog programa;

8) roku za otpočinjanje emitovanja;

9) periodu važenja odobrenja;

10) visini naknada i uslovima plaćanja; i

11) drugim pravima i obavezama imaća odobrenja.

(2) Odobrenje za emitovanje se ne može, privremeno ili trajno, ustupati, iznajmljivati ili na drugi način prenijeti, bez saglasnosti Savjeta.

(3) Odobrenje za emitovanje za pružaoca AVM usluge objavljuje se u cjelosti na web sajtu Agencije u roku od 8 dana od njegovog izdavanja.“

Član 20

U članu 107 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Odobrenje za emitovanje se izdaje na period od deset godina.“

Poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„(2) Izuzetno, odobrenje iz stava 1 ovog člana može se izdati i na duži period, ukoliko emiter značajno investira u infrastrukturu iz sopstvenih sredstava.“

Dosadašnji stav 2 postaje stav 3.

Član 21

Član 110 mijenja se i glasi:

„(1) Direktor Agencije će rješenjem oduzeti odobrenje za emitovanje, ako:

1) emiter u skladu sa odobrenjem ne uplaćuje naknadu;

2) emiter u naloženom roku ne otkloni nedostatke koji se odnose na nedozvoljenu medijsku koncentraciju;

3) je emiteru zbog kršenja ovog zakona dva puta uzastopno izrečena mjera privremenog oduzimanja odobrenja;

4) je emiter prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja iznio netačne podatke ili je propustio da iznese podatke koji su od značaja za odlučivanje;

5) emiter nije otpočeo da emituje program u odobrenjem određenom roku;

6) u roku od 30 dana od dana izdavanja odobrenja emiter nije dostavio na uvid ugovor sa operatorom bar jedne elektronske komunikacione mreže;

7) emiter iz neopravdanih razloga, duže od 10 dana neprekidno ili 15 dana sa prekidima u toku kalendarske godine, prekine emitovanje programa;

8) je regulatorni organ za elektronske komunikacije emiteru oduzeo odobrenje za korišćenje radiodifuzne frekvencije, ukoliko su zemaljski radio-difuzni sistemi bili jedina mreža elektronskih komunikacija za emitovanje radijskog ili televizijskog programa;

9) emiter ne realizuje strukturu programa i druge programske obaveze u skladu sa podnesenom prijavom na javni konkurs ili zahtjevom za izdavanje odobrenja;

10) emiter ne dostavi valjane dokaze o sopstvenoj produkciji i koprodukciji u skladu sa zahtjevom Agencije; i

11) u drugim slučajevima utvrđenim ovim zakonom.

(2) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana dozvoljena je žalba Savjetu, u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja.

(3) Savjet je dužan da rješenjem odluči po žalbi iz stava 2 ovog člana u roku od 15 dana od dana prijema žalbe.

(4) Rješenje iz stava 3 ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.“

Član 22

U članu 136 stav 1 riječi: „komercijalnih emitera“ zamjenjuju se riječima: „komercijalnih televizijskih emitera i neprofitnih emitera“.

U stavu 2 riječi: „komercijalnih emitera koji su od javnog interesa“ zamjenjuju se riječima: „komercijalnih televizijskih emitera i neprofitnih emitera“.

Član 23

U članu 139 stav 1 tačka 1 al. 5 i 6 brišu se.

Član 24

Član 142 mijenja se i glasi:

„Odobrenje za pružanje AVM usluge će privremeno, u trajanju do 30 dana, biti oduzeto ukoliko pružalac AVM usluge:

1) nije započeo sa pružanjem usluge u propisanom roku;

2) ne postupi saglasno nalogu Agencije po pitanjima usklađivanja svog statusa sa odredbama ovog zakona koje se odnose na nedozvoljenu medijsku koncentraciju;

3) poslije izricanja mjera upozorenja i novčane kazne krši odredbe o programskim standardima predviđenim ovim zakonom;

4) poslije izricanja mjera upozorenja ne izmiri obavezu plaćanja godišnje naknade za odobrenje;

5) u svojstvu neprofitnog emitera promijeni svoj status ili ako emituje komercijalne audiovizuelne komunikacije suprotno ovom zakonu; i

6) poslije izricanja mjera upozorenja ne realizuje strukturu programa i druge programske obaveze u skladu sa podnesenom prijavom na javni konkurs ili zahtjevom za izdavanje odobrenja.

(2) Pružaocu AVM usluge kome je prethodno dva puta izrečena mjera privremenog oduzimanja odobrenja, trajno se oduzima odobrenje.”

Član 25

Član 145 briše se.

Član 26

Poslije člana 149 dodaje se novi član koji glasi:

„Važenje odobrenja za emitovanje

Član 149a

Odobrenja za emitovanje izdata do početka primjene ovog zakona važe do isteka roka na koji su izdata.“

Član 27

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se od 1. septembra 2017. godine.

Broj: 10-3/16-1/8

EPA 1054 XXV

Podgorica, 30. jul 2016. godine

Skupština Crne Gore 25. saziva

Predsjednik,

Darko Pajović, s.r.